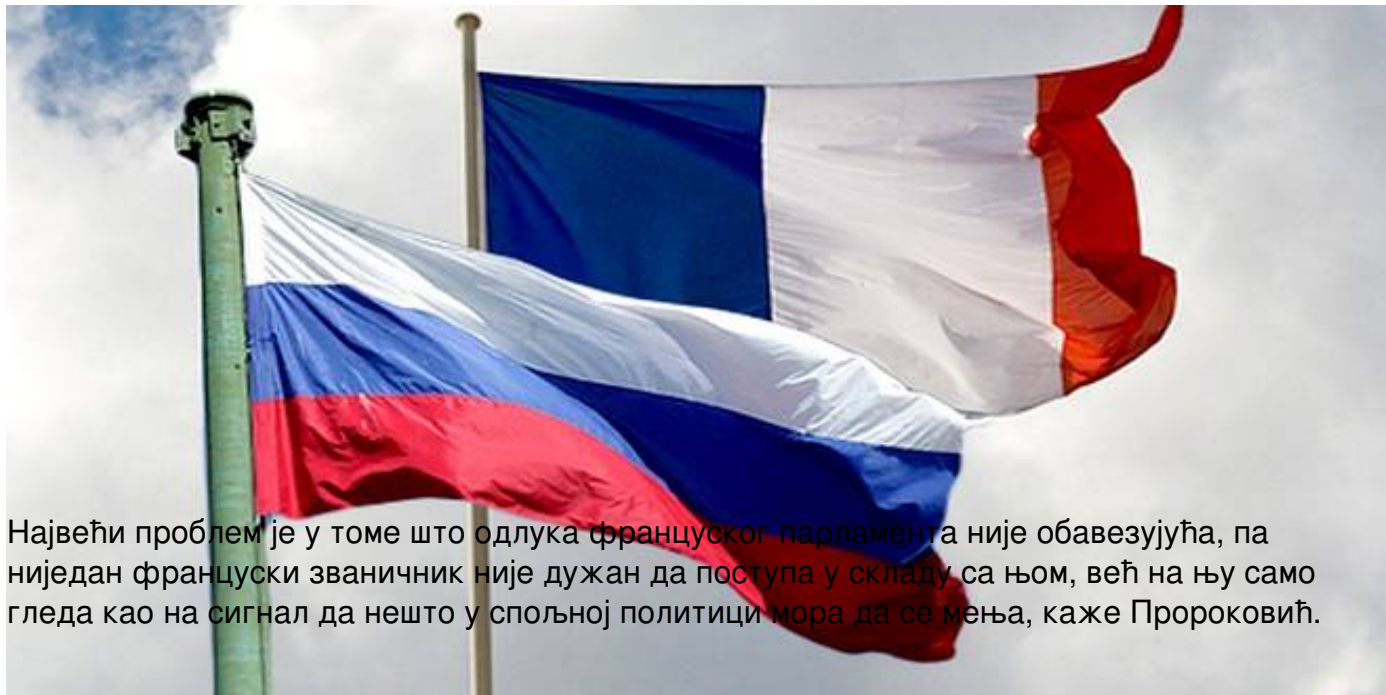

Одлука француског парламента да подржи резолуцију којом се позива на укидање санкција Русији је покушај вршења притиска на Брисел да оне буду ублажене или у потпуности укинуте. Међутим, мало је вероватно да ће иницијатива уродити плодом све док Немачка по том питању не донесе чврст став, сматра Душан Пророковић из Центра за стратешке алтернативе.

Највећи проблем је у томе што одлука француског парламента није обавезујућа, па ниједан француски званичник није дужан да поступа у складу са њом, већ на њу само гледа као на сигнал да нешто у спољној политици мора да се мења, каже Пророковић.

„Ја нисам сигуран да ће Француска гласати против санкција Русији — претпостављам да ће се то решавати на другачији начин, јер један део француских власти није ни учествовао у доношењу овакве одлуке. Највероватније ће се проблем решавати путем разговора и договора с осталим партнерима пре него што уопште и дође на дневни ред. На крају крајева, тај процес усаглашавања се тако и решава у европским институцијама — ретко се догоди да, када одлука једном дође на дневни ред, буде одбијена или преиначена“, тврди наш саговорник.

С економског становишта, европске земље, каже Пророковић, трпе велике губитке због санкција Русији — они се мере десетинама милијарди евра на годишњем нивоу. У светлу економске и мигрантске кризе, и све чешћих терористичких напада који захтевају огромна безбедносна издвајања из буџета, Европска унија, па чак и Француска, која је пета најјача светска привреда, не могу себи да дозволе тај луксуз да наставе да воде трговински рат са Русијом.

„Из тог разлога, ја очекујем доста колебања унутар Уније и наставак тихог сукоба између европских институција, с једне, и држава-чланица ЕУ, са друге стране. Чини ми се да ће у овом контексту најважније бити одлука Немачке, јер уколико та земља буде чврсто инсистирала да се ублаже санкције Русији — до тога ће и доћи. Француска, Мађарска и Аустрија не могу баш пуно тога да ураде“, истиче саговорник Спутњика.

Највећи проблем је, објашњава Пророковић, што европску бирократију нико не бира — самим тим, они никоме и не полажу рачуне — а домаћи политичари зависе од гласова бирача, и зато је логично да у земљи у којој се ближе избори, као што је Француска, оваква иницијатива стигне из парламента.

Истовремено, Мински споразуми и ситуација на југоистоку Украјине су само изговори да би се наставиле санкције према Русији, упркос томе што државе-чланице ЕУ трпе велику штету, каже Пророковић. До јула има још времена, а Француска је направила искорак, као и немачки социјалисти и мађарски и словачки премијери. Дакле, број политичара и партија који се за ову иницијативу залажу је све већи, закључује саговорник радија Спутњик.

Сличног мишљења је и Михаил Нејжмаков са руског Института за проучавање глобализације и друштвених покрета. Он оцењује да је ово само почетак процеса, будући да је и извршна власт у Француској у принципу спремна да размотри ово питање — и то не само републиканци, који су у опозицији, него и друге странке. Али коначна одлука остаје на Европској унији — а она ће је, подсећа Нејжмаков, донети у јулу.

(Спутник)